

helt enige med forslagsstillerne i, men hvad er det, der skal gøres?

Man kunne f.eks. begynde med at tage slik- og sodavandsautomaterne væk fra skoler, daginstitutioner og foreninger. Det var da en begyndelse. Man kunne så i stedet stille kildevandsautomater op, således at børnene har mulighed for at få noget rent, koldt og godt vand at drikke. Mange vil argumentere med, at børnene jo bare kan gå ind på toiletet og stikke hovedet ned i håndvasken, dreje nakken af led og åbne munden op mod en måske ikke så lækkert udseende vandhane. Det ved vi jo godt at børnene ikke gør. De vil have en flaske i hånden, og det, det gælder om for os, er så at sikre, at den flaske indeholder noget godt. Det vil den gøre, hvis der er en kildevandsautomat eller anden mulighed for at få rent koldt vand der, hvor de færdes, og ikke mindst der, hvor de spiser.

Man kunne også gøre mere ud af undervisningen i sund mad og sund levevis både i skoler og daginstitutioner. Det havde vi masser af, da vi gik i skole i sidste århundrede; det er meget længe siden. Man kan også opfordre til oprettelse af sunde mad- og frugtsalg på alle skoler og til hyggelige spisesteder. Derudover kunne man jo også opfordre kommunerne til at bruge de muligheder, de allerede har, for at lave madordninger i skoler og daginstitutioner.

Men det er altså ikke kun i skoler og daginstitutioner, der skal gøres noget. Professor Bente Klarlund Pedersen fra Rigshospitalet siger, at fedme og inaktivitet hænger sammen, og at det er inaktiviteten, der gør os syge. Hun siger også, at børn har 40 pct. færre gåture, dobbelt så mange bilture som i 1978, og det kan hverken skole eller daginstitution gøre noget ved. På 5 år er de 10-15-åriges daglige tid foran fjernsynet vokset med 1 time, og det kan skolen og daginstitutionen heller ikke gøre noget ved.

Vi må simpelt hen tage fat i alle de her områder. Det kan ikke nytte, at vi bare siger, at vi vil ud af problemet, og så giver vi børnene gratis mad i børnehaven eller i skolen. Vi må tage fat på alle områder, nogle af dem i skole og daginstitution og nogle af dem hjemme hos os selv. Vi løser ikke problemerne alene ved at give børnene gratis mad i skolen. Derved fratager vi faktisk forældrene ansvaret, og dermed kan de jo så ufortrødent fortsætte med den usunde mad den største del af døgnet og med inaktiviteten og tv-kiggeriet. Det skal simpelt hen hænge sammen.

Hvis der er sunde madordninger i skolerne, hvad vi absolut ønsker og støtter, vil vi bare ha-

ve, at forældrene selv skal være med til at betale for det, ligesom de vil skulle betale for den madpakke, de kunne eller ville have givet barnet med i skole. Hvis forældrene ikke har råd, skal de selvfølgelig have mulighed for, at børnene kan få maden alligevel.

Kl. 15.40

Vi ved, at sund mad betyder utrolig meget for både velvære, for psyke, for, hvad man kan lære at forstå, hvad man kan yde, for helbred osv., men lige så meget betyder altså motion, og derfor skal der tages initiativer.

Vi er også godt tilfredse med, at der under satspuljeforhandlingerne i år er blevet afsat penge til bekæmpelse af børns fedme. Det er et vigtigt initiativ, som der er taget lige nu og her.

Vi synes, at beslutningsforslag nr. B 16 er et utrolig sympatisk og godt forslag, men metoden, der foreslås, er vi betænkelige ved.

Formanden:

Tak til fru Tove Videbæk. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo meget sjovt at tænke fremad. Hvis nu kredsen her mødtes om 20 år i Foreningen af Forhenværende Folketingsmedlemmer og diskuterede, hvad der var af forslag, vi virkelig ærgrede os over, at vi ikke fik gennemført, selv om man på det tidspunkt kunne se, at de amerikanske tal kunne vi genkende i Danmark, at fedmeproblemet steg år for år for år, så er jeg sikker på, at ethvert tilstedeværende medlem omgående vil gå ud og genfinde beslutningsforslag nr. B 16 og sige, hvor det var dumt, at vi ikke havde tilstrækkeligt overblik på det tidspunkt, hvor vi endnu kunne have undgået en udgift, der er i færd med at eksplodere på grund af fedme, dårlig kost og alle de problemer, det giver. Men det er jo desværre først om 20 år, vi kan konstatere det.

Så vil jeg bare sige, hvorfor det her er så godt et forslag, at alle burde være mere optaget af at finde veje til at støtte det i stedet for at finde hår i suppen. Undskyld udtrykket. Det er, fordi man får en række ting foræret, hvis vi sikrer, at børn får et godt, gratis, sundt, nærende måltid hver dag.

Det ville løse en række af de koncentrationsproblemer, vi slås med i skolen. Det skyldes simpelt hen for en stor dels vedkommende børn, der ikke har fået tilstrækkelig mad, hverken om morgenen eller midt på dagen. Så bliver de